

Vottaðar yfirlýsingar / tölvupóstar frá sjónarvottum, lögreglu og starfsmanni Landspítala Íslands

Ég vil að lokum leggja fram nokkrar yfirlýsingar í ljósi þess að Hjalti Már Björnsson (HMB) tiltekur í síðustu greinargerð sinni að „sönnunarbyrðin“ sé mín. Þegar ég fór til Landspítala Íslands fór ég þangað í leit að lækni meðferð, ekki „álits“ eins og HMB nefnir, og átti von á að öll gögn um þá heimsókn væru tiltæk þar. Eftir því sem mér er sagt eru engin önnur gögn um þá heimsókn til en þau sem ég hef nú þegar sent til Siðanefndar Læknafélags Íslands. Nema þau séu til og HMB neiti að afhenda þau. Hér eru tveir tölvupóstar sem ég fékk frá Jóni Baldurssyni hvað það varðar.

Þann 24 október, 2017, kl 11:09 AM, skrifar Jón Baldursson - jonbald <jonbald@landspitali.is>:

Mr. Spencer

Dr. Björnsson has returned to work but has declined to comment any further on your case since it has been referred to the Icelandic Medical Association's Ethics Committee. At present, the hospital has not received any information on the committee's proceedings.

Jón Baldursson, MD, FACEP, EMPH
Medical Director
Department of Quality and Patient Safety, E-2
University Hospital, Fossvogi
IS-108 Reykjavik
Iceland

Þann 30. október, 2017, kl. 11:44, skrifar Jón Baldursson - jonbald <jonbald@landspitali.is>:

Mr. Spencer

Your request for further information was forwarded to Dr. Björnsson with respect to the questions you asked. Our office has not yet received a reply from him. He has been on leave and is not due to return to work until a week from now. We will reiterate the matter as soon as he will be back.

We have already sent you all the information available in your medical records. A 12-lead EKG was not found among those files. To the best of our knowledge, the monitor data you requested is not available since our hospital does not possess the technical capability required for long-term storage of such information.

Sincerely

Jón Baldursson, MD, FACEP, EMPH
Medical Director
Department of Quality and Patient Safety, E-2
University Hospital, Fossvogi
IS-108 Reykjavik
Iceland

Varðandi þær ávirðingar í síðustu greinargerð HMB að ég hafi leitað til lögreglunnar til að fá um það skorið hvort ég „hafi sjálfur innbyrt efnin eða verið byrðuð þau“ vitna ég í tölvupósta frá Grími Grímssyni rannsóknarlögrelumanni 10. og 16. ágúst 2017:

Mr R. Spencer

It is not a custom in Iceland to publish police actions regarding criminal investigations. In general, the police question people and gather material for evidence. In this particular investigation, the police questioned several individuals, suspects and witnesses ...

In addition, we did gather material for evidence for example videos. The case is now with the Prosecution division where decision will be made regarding indictment.

Kind regards,

Grímur Grímsson Det. Chief Superintendent

Verklagsreglur rannsóknarlögreglu kveða á um að vísa aldrei máli til lögfræðideildar rannsóknarlögrelunnar án þess að hún telji tilefni til ákæru. Rannsókn þess máls er lokið og er komið til ákærusviðs lögreglunnar. Það þýðir að lögregla telji málið upplýst en nú er verið að taka afstöðu til þess hvort ákæra verið gefin út.

Varðandi þá fullyrðingu HMB að hann hafi upplýst mig um að MDMA og/ eða amfetamín hafi fundist í þvagsýni mínu, sem hann gerði aldrei, þá vísa ég til yfirlýsingar frá Valdimari Jóhannessyni og Christine Williams sem komu með mér á spítalann. Ef satt væri að HMB hefði upplýst mig um það hefði ég auðvitað greint þeim frá því, enda staðfesti það grun minn um að fyrir mér var eittrað, bæði hefði ég greint frá því meðan við vorum á spítalanum og rætt um það á leiðinni af spítalanum á hótelið mitt.

Á bráðadeild fengum við eðlilegar móttökur ca. kl. 00.30 og RS var fljótlega tekinn inn fyrir en við Christine, Pat Pascale og ég vorum látin bíða úti um hríð. Þegar við fengum að fara inn á stofuna þar sem RS lá var hann í mjög annarlegu ástandi og ruglaði tóma þvælu út í eitt. *[Innskot mitt: þetta var eftir að HMB fullyrta að ég hafi róast og sýnt eðlileg lífsmörk enda hefði farið svo vel á með okkur. Þrátt fyrir ítarlega beiðni hef ég ekki fengið þessi gögn um lífsmarksmælingar HMB].* Læknirinn Hjalti sem var afar kuldalegur í viðmóti vildi ekki ræða við mig um ástand RS. Hann var beinlínis fjandsamlegur og leit raunar út sem hann gengi ekki heill til skógar, úfinn, alskeggjaður og ósnyrtilegur. Hann

gaf ekkert út á að RS hefði fengið eiturog og útskrifaði hann snemma morguns. Engin orð voru um að eiturog hefðu fundist í þvagsýni þegar við keyrðum til baka á hótelið. Það vakti furðu allra daginn eftir þegar fram kom á útprentaðri skýrslu [Innskot mitt: Læknaskýrsla HMB] að þessi efni alsæla og amfetamín hafi verið í þvagsýninu.

— Valdimar Jóhannesson (vald@centrum.is) útgefandi, fyrrverandi blaðamaður, þáttagerðastjórnandi Kastljóss og ritstjóri

Mr. Spencer told me that the doctor said that he was stressed and having a major panic attack and that he should quit his work. I was shocked and asked Mr. Spencer: "he actually said you should quit your work?" Mr. Spencer replied yes. Although Mr. Spencer has had incidences that were stressful and challenging, Mr. Spencer has never showed any inclination to even think about quitting his job from stress or any signs of getting into a possible panic. Also, Mr. Spencer was in no way stressed that evening but just the opposite. He was very pleased about the evening's success. This doctor's analysis made no sense to me. Mr. Spencer was released just after 4am after the night in the hospital. On the way back to the hotel Mr. Spencer never mentioned that the doctor had found any signs of poison in his samples. I felt sad for him, he looked really depressed, he claimed he must have been given something, but going to the hospital the doctor told him it was nothing he could find.

After we arrived at the hotel Mr. Spencer was complaining of pressure on his chest and not being able to breathe, plus he could not settle down to rest. The only reason why I did not attempt to insist that Mr. Spencer return to the hospital was because I was concerned about the doctor and I told this to my husband. Robert subsequently located the medical report and saw that he had ingested a mix of amphetamines and Ecstasy. I questioned Robert again if the doctor even mentioned the Ecstasy. He said no. Mr. Spencer's symptoms of a pressure on his chest, difficulty breathing and feeling sick continued on until we left Iceland, even though symptoms lessened significantly as time progressed. The symptoms of panic, we later found out was a symptom of the Ecstasy.

— Christine Williams (cbd23@gmail.com) Author, Journalist and Board of Director of The Canadian Race Relations Foundation <http://www.crrf-fcrr.ca/en/about/community/item/25391-christine-douglass-williams>

Að öðru leyti vísa ég í fyrri greinargerðar mínar um þetta mál.

Virðingafyllst,



Robert Spencer